

ERC posa en marxa l'intent de presidir un Govern ampli

Els republicans empaten amb el PSC amb 33 escons, s'imposen dins del bloc independentista i conviden Junts, comuns i la CUP a teixir una aliança

Pere Aragonès, flanquejat per Oriol Junqueras i Laura Vilagrà | Marc Puig

Objectiu parcialment complert per als d'Oriol Junqueras. Després d'una nit on la paraula més repetida pels dirigents era "nervis" per un escrutini ajustadíssim i amb escons pujant i baixant, els resultats no han donat la victòria contundent que volia ERC, però sí un empat a 33 escons amb el PSC que li garanteix la supremacia per la mínima dins del bloc independentista superant a Junts. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215892/tandem-puigdemont-borras-reclua-escons-pressiona-govern-nitidament-independentista?rlc=p1>) Amb aquesta representació, Pere Aragonès veu la presidència de la Generalitat més a l'abast que mai i ja ha anunciat que es presentarà a la investidura amb la intenció de liderar un Govern ampli. Les diferències estretes són, però, el preludi de la gran batalla pels acords que es lliurarà a partir d'aquest dilluns.

"ERC tornarà a tenir la presidència de la Generalitat", ha proclamat Junqueras. I Aragonès, que ha assegurat que s'ha fet "història" ha anunciat que el procés inicia una "nova etapa" liderat per l'esquerra que s'ha de traduir en un Govern cimentat al voltant dels "grans consensos". República, amnistia, autodeterminació i reconstrucció des de l'esquerra són els pilars del repte que es proposa. L'aspirant a president ha adreçat també un missatge a la Moncloa: és hora de negociar un referèndum i afrontar el conflicte "sense repressió. I un altre a la comunitat internacional: per primera vegada, l'independentisme ha superat el 50% dels vots en uns comicis marcats per la participació més baixa de la història, un 53,38%.

Els republicans aixecaran ja el telèfon per convidar Junts, comuns i CUP a configurar el Govern ampli que han abanderat durant tota la campanya i que sumaria un total de 82 escons. Amb tot, la complexitat pel veto creuat entre els de Laura Borràs i Jéssica Albiach ho dificulta. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215910/comuns-resisteixen-insistiran-fins-al-final-tripartit>) De la mateixa manera, els republicans mantenen la negativa a forjar cap pacte amb el PSC i tanquen la porta a l'entesa que voldrien els comuns.

No ha estat una nit d'eufòria a la seu de Calàbria, però sí d'una satisfacció que ha anat *in crescendo* a mesura que s'apuntalava la victòria bipartita amb els socialistes i que la distància amb Junts es consolidava. El fantasma de la desolació que va impregnar fa tres anys el partit, quan van veure com queien a la tercera posició amb Junqueras empresonat a Estremera, s'ha anat esvaint a mesura que els escons han deixat de ballar. Els republicans entenen que, amb aquests números, Aragonès ha de ser president i aquesta serà la contrarellotge que els ocuparà la pròxima setmana.

Guanyar unes eleccions catalanes amb claredat era i continuarà sent la gran assignatura pendent per a ERC, que ha quedat 45.000 vots per darrere dels de Salvador Illa. Si fa tres anys van veure com la possibilitat de guanyar es feia a miques caient a la tercera posició, ara han acaronat la victòria amb la punta dels dits. Tot i això, el triomf clar a les dues eleccions espanyoles i les municipals del 2019 es resisteix en el cas dels comicis al Parlament.

L'aposta per la via dialogada

En tot cas, onejant la bandera de dotar per primer vegada a Catalunya d'un president republicà i d'esquerres, ERC farà valer la seva posició i la suma per l'esquerra creixent que suposa dins del bloc sobiranista si es té en compte el creixement de la CUP i la resistència dels comuns. Aragonès ha assenyalat que aquesta majoria independentista i d'esquerres és "inapel·lable" i que el Govern que es forgi ha de ser el de les "lluites compartides", tota una picada d'ullet a CUP i els comuns.

La diferència amb Junts l'any 2017 va ser de 12.000 vots i dos escons. Ara, la distància a favor dels republicans és de 34.000 vots i d'un escó. Suficient, segons els republicans, per un canvi de lideratge a la presidència. La seva via pragmàtica, l'aposta pel diàleg amb el govern espanyol i la fórmula del Govern ampli els ha servit per posar al sarró aquest petit avantatge i imposar-se dins del bloc independentista davant del xoc i la reactivació de la DUI que Laura Borràs ha deixar caure durant la campanya.

Tot i això, fer de ciment d'aquest conglomerat sobiranista al qual aspira ERC serà altament difícil pels vetos creuats inamovibles que es mantenen a hores d'ara entre Junts i els comuns. Els primers, sostenen que el Govern ha de ser "netament independentista" i no han garantit el vot a favor de la investidura d'Aragonès. Per contra, els comuns descarten per complet qualsevol entesa amb l'òrbita postconvergent.

El tripartit amb PSC i comuns, l'opció que descarta Aragonès

El que descarten els d'Aragonès és explorar el tripartit que abanderaren els comuns amb el PSC (<https://www.naciodigital.cat/noticia/215910/comuns-resisteixen-insistiran-fins-al-final-tripartit>) . Ho han verbalitzat durant tota la campanya argumentant el seu projecte és antagònic amb el d'Illa i ho va rubricar firmant l'acord dels independentistes per no formalitzar cap entesa amb els socialistes. Per ara, només Albiach reivindica aquesta fórmula per promoure "un canvi" real a la Generalitat.

La sensació a les files republicanes és que s'ha fet en campanya allò que estava al seu abast sense cometre errors, malgrat certes turbulències de la recta final arran del veto signat dels independentistes per comprometre's a no pactar amb el PSC. Han intentat centrar el duel amb el PSC, a qui han situat com el rival directe a batre en aquestes eleccions, i defugit el xoc amb Junts. Tot i això, sí que han reivindicat els seus 90 anys d'història sense cap cas de corrupció en contraposició a l'espai postconvergent, a qui també han retret el pacte de la Diputació de Barcelona amb els socialistes.

La campanya ha estat d'alt voltatge, però lluny de resoldre's res, la pugna continua a partir d'ara per formar Govern i els estira-i-arronsa entre els partits pel repartiment del poder i la consolidació d'una aliança sòlida que Aragonès voldria vincular també a l'aprovació d'uns pressupostos. La partida no acaba, tot just comença.

[plantillaeleccions]